

‘Berry van Ooijen’ zaalvoetbaltoernooi 2009.

Op een heel andere locatie dan de voorgaande uitvoeringen werd dit jaar het BVO-toernooi gehouden en ook nog eens ongeveer twee weken later dan gebruikelijk.

Jarenlang (20 jaar?) mochten we onze topprestaties laten zien in de Olympiahall in Maassluis. Het begon daar altijd om 19.00 uur, om 18.59 was dan de laatste van een grote reeks korfbalwedstrijden afgelopen en kon je je gaan verkleden in een kleedkamer waar nog de geur hing van vers gedouchte vrouwen... Hoewel er ook kleedkamers waren waar het anders rook... Korfbal is blijkbaar in Maassluis een groeisport want er was in het zaalschema geen ruimte meer voor dit toernooi. Vandaar dat we afreisden naar een plaats ten zuiden van de rivier te weten: Rhoon. Het leek veel verder weg, maar het bleek uiteindelijk net als Maassluis slechts een uurtje gaans vanaf Velsen Zuid.

(Valentijns-) zaterdag 14 februari was bij ons de eerste dag van de voorjaarsvakantie. Dit gaf de nodige problemen om aan voldoende bemanning voor het team te komen. Uiteindelijk waren we met 7 man, verderop in dit verslag leest u de namen want zij komen allen aan bod vanwege hun prestaties.....

Ander probleem was het materiaal. Er zijn totaal drie tassen met broekjes, shirtjes, kousen, trainingspakken en overig spul als bijvoorbeeld een keeperuitrusting. In verband met het wassen na een toernooi staan deze tassen verspreid over een drietal voetballende leden.. Twee tassen waren al gauw boven water, maar de derde tas met daarin alle keeper spullen, zoals de gepolsterde handschoenen, oranje(!) trui met elleboogbeschermers, lange broek met heup- en kniekussentjes en kruisbescherming (van dat laatste ben ik niet geheel zeker) was weg. Deze bleek bij Geert-Jan Nienhuis thuis onder de trap te staan, leek geen probleem, ware het niet dat hij niet thuis was in verband met een verblijf tussen piramides, sfinxen, mummies en kamelen... Gelukkig heeft hij een broer die bij de Koperen Ploeg werkt en een sleutel van zijn huis heeft. Hij haalde de tas op, nam deze mee naar de wacht van de KP en de tas werd door de vletters meegenomen naar de Minervahaven alwaar Roy hem 's nachts na het afmeren van een coaster mee kon nemen. En zo vertrokken we uit Velsen, voorlopig met zes man, maar in ieder geval met voldoende materiaal, daar zou het niet aan liggen...

Het was wel even wennen want waar we normaal ‘op de automaat’ naar Maassluis reden, moesten we nu zowaar opletten en volgens de routeplanner navigeren om zonder vertraging en met tijd voor een bakkie te arriveren. Onderweg konden we genieten van een breed lachende Jim die bezig was met de ‘maiden voyage’ van zijn nieuwe steenkolenzwarte combi van degelijke Duits makelij met ster en ons er alle kanten van liet zien.

We waren zeer ruim op tijd en zevende man Alex Dekker, bleek al in de kantine achter een bak koffie te zitten.

Nieuwe omgeving, nieuwe kansen op succes zo concludeerden we tijdens de voorbespreking, terwijl de spelers van alle bekende tegenstanders binnenkwamen.

De eerste wedstrijd speelden we tegen Kon. Dirkzwager. Al jaren een team met een vaste kern spelers, dat vaak hoog eindigt. Met Piet Stam (FLP-maar daar zit hij niet mee) in de goal begonnen we in een niet al te hoog tempo. Al snel bleek onze actuele kennis van de spelregels niet overeen te komen met die van de scheidsrechters. De organisatie had namelijk gezorgd voor ‘echte’ zaalvoetbalscheidsrechters, overigens een prima initiatief en binnen vijf minuten werd duidelijk dat er niet met de regels werd gesjoemeld. Er werd strak en rechtvaardig gefloten en waar nodig iets uitgelegd. Roy Hesselink maakte een fraai doelpunt. Verder ging de strijd gelijk op, helaas verdween een droge schuiver door de benen van Piet in de touwen en even later trof een vergelijkbare schot hetzelfde lot. Veel echte kansen kregen we niet en zo verloren we met 2-1.

Na één wedstrijd rust, wachtte de strijd tegen het ‘Loodswezen’. Personeel uit het Rotterdamse aangevuld met een paar loodsen vormden dit team. Door ons zwaar onderschat

want ofschoon Roy ook nu weer scoorde verloren we met 3-1. Aanvallend waren we niet in staat om veel kansen te creëren, verdedigend gaven we te veel weg en Piet had ook zijn dag niet in het doel, alle uitstekende delen van zijn lichaam werden getroffen door harde en minder harde schoten en na een bloedneus vond hij het welletjes als goalie.

Twee wedstrijden rust benutten we om te analyseren, koffie te drinken en over te gaan tot tactische wijzigingen. Alex nam vanaf nu Piet zijn plaats in onder de lat.

De roeiers van de Eendracht waren onze volgende tegenstander. We telden bij R.V.E totaal twaalf man en dat voor een sport waarbij je inclusief keeper, vijf man in het veld mag brengen. Hun wisselbank zag er indrukwekkend uit met 7 man, op onze wisselbank zat ik bij het begin van deze wedstrijd met Dick v/d Linde en samen zijn we iets van 113 jaar of zo.

R.V.E. had drie wedstrijden rust gehad en die tijd nuttig besteed in de kantine...

De eerste 5 minuten was het een rommelig duel ook al omdat er steeds andere spelers in het veld stonden. Echt gevaarlijk werd R.V.E. niet, er werden wat afstandschoten op Alex's doel afgevuurd maar de meeste gingen naast. Even later scoorde Jim uit een kleine kans en begonnen de Roeiers gehaast te spelen, dit levert in het zaalvoetbal meestal niets op. Dat bleek, want niet lang daarna kom Jim een snelle aanval afronden met een even snel doelpunt en stonden we zomaar voor met 2-0 tegen de roeiers. Met Piet en Ab (van Urk) in de verdediging werden ze op afstand gehouden, twee minuten voor het einde maakten ze er nog 2-1 van met een voor Alex onhoudbare knal, maar de eerste winst was binnen.

Dit bood perspectief voor de broederstrijd tegen de collega's van Rijnmond. Deze hadden tot dan toe al hun wedstrijden verloren en wilden nu wel eens een puntje binnenhalen. Helaas voor hen en gelukkig voor ons liep dat anders. Roy maakte al snel een doelpunt uit een penalty, daarna hadden we controle over de wedstrijd, zodanig zelfs dat Jim met een schuiver in de hoek een tweede doelpunt maakte. Piet hield het nog even spannend met een klein missertje als laatste man waar Rijnmonder Sjaak Sprong van profiteerde en Alex het nakijken gaf. De tweede overwinning was 'in the pocket'.

Gezien het scoreverloop van de andere wedstrijden was er voor ons nog kans op een tweede plaats. De laatste wedstrijd was onze tegenstander Havenbedrijf Rotterdam. Deze ploeg had twee wedstrijden gewonnen en twee keer gelijkgespeeld en konden bij winst nog eerste worden. Er volgde een spannende wedstrijd waarin beide teams niet veel kansen weg gaven. Het bleef aanvankelijk bij schoten van afstand door goed opstellen van de verdedigingen. Een numeriek voordeel toen Jim voor twee minuten op de bank moest na een overtreding, werd door de Havenmannen niet omgezet in een doelpunt. Dick miste met zijn sterke linker een kleine kans op rechts en de snelheid van Jim en Roy leidde tot niet meer dan een enkel schot op doel waarmee de keeper geen probleem had. In de laatste secondes rolde er nog een bal vlak voor het doel van de tegenstander langs en was het jammer dat ik niet schoenmaat 48 heb maar 43 want anders hadden we wellicht gewonnen. Het bleef 0-0.

Dirkzwager en Loodswezen hadden beide 11 punten, Dirkzwager werd eerste door een beter doelsaldo, Havenbedrijf derde, wij vierde, RVE vijfde en de collega's uit Rijnmond laatste.

Waar we in Maassluis altijd strategisch plaats moesten nemen in de kantine vanwege het geluidsvolume uit een stel boxen ter grote van flinke dakkoffers, een stel dartspeleers en de aanwezigheid van een aantal 'plakkers' van de korfbalclub, was dat hier anders. In alle rust konden we onze enerverende duels analyseren achter een goed glas bier, een colaatje voor de bobs en een bittergarnituur ter aanvulling van de verbruikte kilojoules.

Conclusie: opnieuw een gezellig en sportief toernooi, waarin we ons redelijk staande hielden met twee FLP-ers, een FLO-er en een vijftig plusser. Willen we hier in de toekomst aan mee blijven doen dan is het de hoogste tijd voor aanvulling van het team met nog een paar jonge sportieve collega's. Hogeschool voetbal is niet aan de orde, gewoon als je kan, trainen op dinsdagmiddag van 4 to 5 in de Zeewijkhal in IJmuiden en als je ooit in je leven eens een (voet)balletje heb getrapt komt de rest vanzelf.

Hans M.

